

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 33 Pž-661/2021-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, sudac Mladen Šimundić, u pravnoj stvari tužitelja INA-INDUSTRIJA NAFTE d.d., OIB 27759560625, Zagreb, Avenija V. Holjevca 10, kojeg zastupa punomoćnik Milorad Stanić, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Stanić i partneri d.o.o. u Rijeci, Riva 4, protiv tuženika GRAMEX d.o.o. u stečaju, OIB 64238719165, Imotski, Ivana Raosa 3, kojeg zastupa punomoćnik Antonio Bolanča, odvjetnik u Splitu, Hrvatske mornarice 1i, radi utvrđenja osporene tražbine, vrijednost predmeta spora 3.074,37 kn, odlučujući o tuženikovoju žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-146/2020-11 od 16. prosinca 2020., 11. ožujka 2021.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se kao neosnovana tuženikova žalba i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-146/2020-11 od 16. prosinca 2020. u točki I. njezine izreke i u dijelu točke II. njezine izreke kojom je naloženo tuženiku da tužitelju naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 2.175,00 kn sa zateznim kamatama koje na taj iznos teku od 16. prosinca 2020. do isplate po stopi od 5,89% godišnje, a u slučaju promjene stope zateznih kamata po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena.

II. Odbija se kao neosnovan zahtjev tužitelja za naknadu troškova odgovora na žalbu u iznosu od 825,00 kn.

Obrazloženje

Pobijanom presudom Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-146/2020-11 od 16. prosinca 2020., u točki I. njezine izreke utvrđeno je da postoji tražbina tužitelja svrstana u drugi viši isplatni red u iznosu od 3.074,37 kn prema tuženiku kao stečajnom dužniku u stečajnom postupku koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Splitu pod poslovnim brojem St-1497/2016. Točkom II. izreke pobijane presude naloženo je tuženiku da tužitelju naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 2.175,00 kn sa zateznim kamatama koje na taj iznos teku od 16. prosinca 2020. do isplate po stopi od 5,89% godišnje, a u slučaju promjene stope zateznih kamata po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim

trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena. Istom točkom izreke pobijane presude odbijen je zahtjev tužitelja da mu tuženik na iznos troškova parničnog postupka plati zatezne kamate po stopi koja prelazi iznos stope zateznih kamata koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena.

Iz obrazloženja pobijane presude proizlazi da je prvostupanjski sud usvojio tužbeni zahtjev, kojim je utvrdio da postoji tražbina tužitelj prema tuženiku u iznosu od 3.074,37 kn koja je svrstana u drugi viši isplati red. Prvostupanjski sud nije prihvatio tuženikov prigovor zastare koji je tuženik istaknuo temeljem odredbe čl. 233. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 78/15 i 29/18; dalje: ZOO). O troškovima parničnog postupka sud je odlučio primjenjujući odredbe čl. 154. st. 1. i čl. 155. Zakona o parničnom postupku.

Protiv te presude tuženik je podnio žalbu iz svih zakonom dopuštenih razloga. Iz žalbe dade se zaključiti da tuženik pobija točku I. izreke pobijane presude i dio točke II. izreke pobijane presude kojom mu je naloženo da tužitelju naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 2.175,00 kn s pripadajućim zateznim kamatama. U žalbi u bitnome navodi da je odgovor na tužbu podnio prije nego što ga je sud pozvao na njezino podnošenje. U odgovoru na tužbu istaknuo je prigovor zastare tužiteljevog potraživanja. Dana 16. rujna 2020. je zaprimio poziv suda za podnošenje pisanog odgovora na tužbu. Opreza radi 6. listopada 2020. ponovo podnosi odgovor na tužbu u kojem ističe nedostatak pravomoćnosti rješenja Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj Ovr-2461/2005 od 22. svibnja 2006., na kojem rješenju tužitelj temelji potraživanje u ovom sporu. Pravomoćnost je uz protek paricijskog roka, bitna pretpostavka da bi sudska odluka postala ovršna isprava sukladno odredbi čl. 25. Ovršnog Zakona („Narodne novine“ broj: 112/12, 25/13, 93/14, 55/16 i 73/17; dalje: OZ/12). Iz prije navedenoga proizlazi da je prvostupanjski sud pobijanom presudom propustio odlučiti o svim odlučnim činjenicama iznesenim u postupku. Slijedom navedenoga, predlaže presudu u pobijanom dijelu preinačiti i odbiti tužbeni zahtjev, podredno istu ukinuti i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje. Traži trošak sastava žalbe u iznosu od 625,00 kn i pripadajući PDV.

Tužitelj u odgovoru na žalbu, predlaže tuženikovu žalbu odbiti kao neosnovanu i potvrditi prvostupanjsku presudu u pobijanom dijelu, traži trošak sastava odgovora na žalbu u iznosu od 500,00 kn, pripadajući PDV u iznosu od 125,00 kn i trošak sudske pristojbe na odgovor u iznosu od 200,00 kn.

Žalba nije osnovana.

Ispitavši prvostupanjsku presudu u pobijanom dijelu u smislu odredbe čl. 365. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11-pročišćeni tekst, 25/13, 89/14-Odluka Ustavnog suda i 70/19; dalje: ZPP) u granicama razloga navedenih u žalbi i pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud nalazi da je prvostupanjska presuda u pobijanom dijelu pravilna i osnovana na zakonu.

Predmet spora je utvrđenje osnovanosti tužiteljeve tražbine u iznosu od 3.074,37 kn, koju je tuženik kao stečajni dužnik osporio u stečajnom postupku koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Splitu pod poslovnim brojem St-1497/2016. Iz rješenja Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-1497/2016-44 od 19. ožujka 2020 (listovi 19. – 29. spisa) proizlazi da je tužitelj kao vjerovnik upućen da protiv tuženika kao stečajnog dužnika pokrene parnicu radi utvrđivanja osporene tražbine u iznosu od 3.074,37 kn.

U postupku prvostupanjski sud je utvrdio da tužiteljeva tražbina predstavlja troškove ovršnog postupka koje tuženik duguje tužitelju na temelju rješenja o ovrši Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj Ovr-2461/2005 od 22. svibnja 2006. Tim rješenjem tužitelju su dosuđeni daljnji trošak ovršnog postupka u iznosu od 1.220,00 kn. Na daljnji trošak ovršnog postupka, tužitelj je obračunao zakonsku zateznu kamatu u apsolutnom iznosu od 1.854,37 kn za razdoblje od 2. veljače 2006. do 4. prosinca 2018.

Iz spisa predmeta proizlazi da Trgovački sud u Splitu rješenjem o ovrši poslovni broj Ovr-2461/2005 od 24. kolovoza 2005. naložilo tuženiku kao ovršeniku da tužitelju kao ovrhovoditelju u roku od osam dana namiri novčanu tražbinu u iznosu od 12.617,93 kn sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama na pojedine iznose kako je tužitelj odredio u prijedlogu za ovrhu. Istim rješenjem tužitelju je određen trošak ovršnog postupka u iznosu od 1.720,00 kn. Radi namirenja tražbine tužitelja određena je ovrha pljenidbom tuženikovih novčanih sredstava na njegovom žiro računu u Croatia Banci d.d. Zagreb. S obzirom da tuženik u dodijeljenom roku od osam dana za dobrovoljno ispunjenje tražbine nije tužitelju namiro njegovu tražbinu, a niti je protiv ovog rješenja izjavio prigovor, prvostupanjski sud je po pravomoćnosti, rješenje dostavio Croatia Banci d.d. na provedbu. Banka je dopisom od 29. prosinca 2005. obavijestila Trgovački sud u Splitu da je provedba ovrhe ostala bezuspješna, s obzirom da na žiro računu tuženika nije bilo dostatnih sredstava. Podneskom od 2. veljače 2006. tužitelj je predložio nastavak provedbe ovrhe na novom predmetu ovrhe, na pokretninama tuženika. Postupajući po tom prijedlogu Trgovački sud u Splitu je donio navedeno rješenje od 22. svibnja 2006. koje je dostavio na provedbu Općinskom sudu u Imotskom. U vezi sa provedbom ovrhe prvostupanjski sud je utvrdio, da Trgovački sud u Splitu nije sukladno odredbi čl. 68. Ovršnog Zakona („Narodne novine“ broj: 57/96, 29/99, 42/00, 173/03, 194/03, 151/04, 88/05, 21/05 i 67/08; dalje: OZ/96) nije donio rješenje o dovršetku ovrhe.

S time u vezi, prvostupanjski sud je zaključio da u odnosu na osporenu tražbinu tužitelja u konkretnom slučaju nije nastupila zastara, s obzirom da ovršni postupak još uvijek traje.

Ovaj sud kao drugostupanjski žalbeni sud ocjenjuje da je u konkretnom slučaju prvostupanjski sud pravilno zauzeo stav da se u konkretnom slučaju ne može govoriti o nastupu zastare iz odredbe čl. 233. st. 1. ZOO-a, koji propisuje zastarni rok od 10 godina za tražbine koje su utvrđene pravomoćnom, sudskom odlukom.

Uzimajući u obzir navedenu odredbu Zakona o obveznim odnosima, a imajući u vidu da osporena tražbina proizlazi iz ovršne isprave, kao i okolnost da ovršni postupak još uvijek traje, prvostupanjski sud je pravilno usvojio tužbeni zahtjev kojim je utvrdio da postoji tražbina tužitelja prema tuženiku u stečajnom postupku koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Splitu.

Što se tiče žalbenog navoda tuženika da rješenje o ovrsi od 22. svibnja 2006. nije postalo ovršno sukladno odredbi čl. 25 OZ/12., isti nije osnovan. Prvenstveno treba reći da se u ovršnom postupku iz kojeg proizlazi osporena tražbina primjenjuje OZ/96. Odredbom 23. st. 1. OZ/96. propisano je da sudska odluka kojom je naloženo ispunjenje tražbine na neko davanje ili činjenje ovršna je ako je postala pravomoćna i ako je protekao rok za dobrovoljno ispunjenje. Rok za dobrovoljno ispunjenje teče od dana dostave odluke ovršeniku ako zakonom nije drukčije određeno.

U vezi sa citiranom odredbom OZ/96, a imajući u vidu da tuženik po rješenju o ovrsi od 24. kolovoza 2005. nije dobrovoljno tužitelju ispunio tražbinu u dodijeljenom roku od osam dana, a niti je protiv tog rješenja podnio prigovor. isto je postalo pravomoćno. Stoga je tužitelj u konkretnom slučaju na temelju ovršne isprave, zatražio naplatu tražbine, sada na pokretninama tuženika. U vezi sa time za tužitelja je nastao i daljnji trošak ovrhe koji predstavlja osporenu tražbinu u ovom sporu.

Ostalim žalbenim navodima tuženik nije doveo u pitanje pravilnost i zakonitost prvostupanjske presude u pobijanom dijelu.

Pravilna je i zakonita odluka o troškovima parničnog postupka. Parnični troškovi obračunati su u skladu sa Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 142/12, 103/14, 118/14 i 107/15) i Tarifi sudskih pristojbi koja je sastavni dio Zakona o Sudskim pristojbama („Narodne novine“ broj: 74/95, 57/96, 137/02, 125/11, 112/12, 157/13 i 110/15).

Tužitelju nisu dosuđeni troškovi odgovora na žalbu u iznosu od 825,00 kn, jer isti sukladno odredbi čl. 155. ZPP-a po ocjeni ovog suda nisu bili potrebni za vođenje ovog žalbenog postupka. Stoga je odlučeno kao u točki II. izreke ove drugostupanjske presude.

Slijedom svega iznijetoga valjalo je temeljem odredbe čl. 368. st. 1. ZPP-a odlučiti kao u točki I. izreke ove drugostupanjske presude.

Zagreb, 11. ožujka 2021.

Sudac
Mladen Šimundić

Broj zapisa: **eb2f8-b1188**

Kontrolni broj: **0d037-09728-1d7b4**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=MLADEN ŠIMUNDIĆ, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE,
C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.